

obstinar-se v. pron. Manté
ferme en una resolució,
pinió, etc. S'obstina a negar-ho.
Obstinar-se en l'error

obstinat -ada adj. Que manté
amb tenacitat una resolució, pro-
pinió, opinió; que no cedeix a
les amonestacions, arguments, etc.

obstrucció f. Acció d'obstruir
o d'obstruir-se; l'efecte. | fig.

Obstacle fet sistemàticament a
la discussió en una assemblea
La minoria republicana acordà
per obstrucció al projecte del ministre